

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 pr garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sînt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

SITUAȚIA.

(*) De nouă ani de zile guvern n'a avut o situație mai dificilă de cât cel de azi. Ba în comparație cu împrejurările în cari a căzut Tisza, baronul Bánffy stă mult mai rău. Atunci era vorba de un proiect de lege din care un articol (privitor la recrutare) opoziția l'a combatut violent și ridicase împotriva guvernului întreaga capitală. Acum însă e vorba de suspendarea constituțiunii, căci proiectul în Tisza atâta însemnează.

Pentru noi Români și toate celelalte naționalități, constituția e de mult suspendată. Starea de lucruri ce ar urma deci dacă Bánffy s'ar mai putea menține, nu are să schimbe întru nimic soarta noastră. Tot așa de sigur este, că ori care dintre actualii fruntași guvernamentali ar lua cârma, n'are să ni-se îmbunătățească soarta, căci aici nu schimbarea de persoane ci numai o schimbare a întregului sistem ar aduce îmbunătățiri.

Ear suspendarea constituțiunii și pentru Maghiari ni-se pare că ar apropia lucrurile înspre o prăbușire totală întregului sistem de azi. Crearea de precedent d'a se guvernă și fără voința Dietei nu credem că ar înfrica deci — înțelegem pentru noi. Să ne explicăm.

Dieta și așa nu prezintă țeara ei numai o coterie politică, și anume condusă de marele „Ganef” Tisza, „zdrobitorul naționalităților”.

Vindecarea răului cu toții de la intervenția Coroanei o așteptăm.

În privința aceasta nu o să mai fie discuție. Apponyi apelează la Coroană. Sârbii au trimis Memorand la Coroană și comunele parohiale continuă și acum cu adresele către Monarch.

Ear' dintre Români, eată, cei mai anti-memorandiști, domnul Brediceanu și soții chiar în congregație au dat expresie convingerii lor că numai Coroana mai poate lecui reul.

Trebue însă, ca falimentul actual-lei constituțiunii ungurești să fie mărturisit în chip oficial de înșăși deținătorii puterii pentru-ca Coroana să fie silită a interveni.

Din acest punct de vedere este în interesul nostru al tuturor naționalităților ca și după căderea lui Bánffy să vină la putere tot un politician de panura lui. Altul mai cuminte, eventual ar găsi calea de a eși din încurcături și astfel ar slăbi motivele cari ar urgenta intervenția M. Sale Monarchului.

Cine va urma lui Bánffy, oi va mai duce-o el, nu se știe. Dar' în curând are să se știe, căci pe când se redeschide Dieta, ori va trebui să se prezinte un guvern nou, pe care opoziția să-l rabde și ea, ori vine Bánffy mai întărit încă prin încrederea Coroanei și mai decis a o duce înainte — și fără constituție.

Afaceri jeszenszkyane. Mai zilele trecute „Patria” adusesse știrea că dl Dr. V. Lucaciu a fost la Viena, unde s'a văzut cu dr Lueger. Atâta i-a trebuit oficinei lui Jeszenszky. Acum sunt pline toate ziarele ungurești cu cele mai fantastice „desvéliri” precum că dl Lucaciu s'a dus să ceară bani de la Lueger, dar' Lueger nu i-a dat. Ear' banii ar fi să se cheltuiască aici în Arad, pentru agitațiunile „antipatriotice” ale „Valahilor”. Se vede că Jeszenszky mai vrea să-i sperie pe cei din opoziție, să nu facă greutăți, că vine... primejdia valahă! Lueger n'a dat însă bani. Ca mâne o să citim că a dat... Liga, căci cineva trebue să dea. Ungurii, obicinuiți cu „potya”, nu își pot închipui că adunările populare între Români se fac din însuflețirea cea mai curată.

Ministru croat în cabinetul maghiar în locul lui Josipovich a fost numit Cseh Ervin, până acum fișpan în Croația.

Convocarea congresului național bisericesc.

Nr. 262 Metr.

Cerculariu

Consistoarelor eparchiale și tuturor deputaților congresuali.

Prin trecerea la cele eterne a veneratului și acum mult jelitului părinte, arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, scaunul arhiepiscopesc-metropolitan devenind vacant, consistorul metropoliei noastre, a dispus la bun timp, să se efectuească cele cari în sensul §-lui 145 din statutul organic trebue să premeargă în scopul întregirii scaunului vacant și a fiesat terminalul întrunirii congresului electoral, în conformitate cu dispozițiunea §-lui 156, combinat cu §-ul 151 al statutului organic.

Termine acum toate preparativele pentru întrunirea congresului electoral, convocarea prealabilă a membrilor congresului la biserica parohială din cetatea Sibiiu, pe Mercuri, în 16 (28) Decembrie a. c., la orele 3 după amiază, ear însuși congresul național-bisericesc extraordinar al provinciei noastre metropolitane, pentru alegerea metropolitului, pe ziua următoare, Joi, în 17 (29) Decembrie, a. c. la orele 9 înainte de amiază, în care zi după terminare ritualelor bisericești va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform prescripțiilor §-lui 157, d. 2, din statutul organic.

Dat în reședința arhiepiscopescă metropolitană, în Sibiiu, la 21 Noemvrie (3 Decembrie) 1898.

Presidiul consistorului metropolitan
Ioan Meșianu m. p.
episcop.

SUSPENDAREA DIETEI MAGHIARE.

„Cei-ce au privit până la capăt ședința de azi, și-au procurat o amintire pe întreaga lor viață, căci martori au fost ai unei zile, în care anarhia parlamentară s'a arătat în toată sălbătăcia și desfrânarea ei și în care a trebuit să se pună capăt repedei lățiri a pustiitorului foc prin amânarea pe o săptămână a parlamentului...” astfel își încep ziarele maghiare raportul despre ședința de la 10 c. a Dietei.

Era să fie alegerea noului president, vice-presidentul Lang, după ce confera de mai repetite ori în odaia ministrilor cu acestia, mai cu diferiți deputați pe la ganguri, intră palid pe la 11 ore în sală cu pălăria în mână, îl bagă sub masă, se apucă de clopoțel, dar' nu izbutește nici pe un moment

a face liniște, căci opoziția cum zări pe Bánffy intrând în sală, îl primește cu un orcan de strigăte și sbierături încât trămurau ferestrele.

„Eacă trădătorul de patrie! Afară cu el! Cară-te obraznicule! De ce nu-ți dai demisia?”

Astfel i se strigă lui Bánffy.

Corul — zice un raportor — așa de înspăimântător a fos încât pe ori-cine îl cuprindeau fiori; publicul din galerie cu șpaimă mare se uita jos, așteptând în orice moment catastrofe...

Vice-presidentul folosind vre-o două secunde mai puțin șgomotoase, se roagă strigând cu toată puterea plămânilor: „Și așa nu voi mai sta aici decât vre-o două zile, mă rog de nițică liniște”.

„Fie — răspunde orcanul — dar' numai de dragul persoanei d-tale”.

Lang cetește numele deputaților eșiți din clubul liberal și cari 'si-au dat și demisia din comisiunile parlamentare. Un deputat interpelează despre ținerea tîrgului de țară într'un orașel mic — izbucnește un ris colosal, apoi earăși furtună, astfel în cât Lang suspendă imediat ședința pe 10 minute, dar' pauza se prelungește peste jumătate de oară. În timpul acesta ministrii hotărâra amânarea ședințelor dietei pe baza împuternicirii M. Sale, pe care Fejervary o adusesse încă Joi, prin urmare au umplut numai locul și datul decretului regesc, adecă „Schönbrunn” și „10 Decembrie”, precum și jurata amânării.

După o așteptare din cele mai încordate revine Lang tot cu pălăria în mână, și mai palid, aproape enervat, cum zărește însă pe Bánffy, opoziția începe o larmă și mai infernală, cu gesticulațiuni amenințătoare aruncându-i nelcetat epitelele și provocările mai sus amintite. În mijlocul zarvei enorme Lang strigă: „Ami dau demisia.” Se face pe o clipă liniște deplină.

Va să zică numai este cine să presideze căci al doilea vice president Kardos, lipsește fiind greu bolnav. Urmând tîmbălăul enorm, Lang declară a duce ședința până la capăt, deși e cu totul istovit, disgustat. Deodată se scoală Bánffy să vorbească, dar' opoziția întetește și mai grozav orcanul.

„Nu vei vorbi. Afară cu el! Cară te!” Bánffy stă nemișcat, palid, ca stîlp ba chiar cu un mic zimbet ironic pe buze; ținînd spaima aceasta câteva minute, Bánffy scoate din buzunar o scrisoare mare pecetluită, arătându-o opoziției. Îndată se știu că e decret de amânare; dar' opoziția nu se potolește ci tot mai mult potențează furtuna. Buzele lui Bánffy se ved mișcându-se dar nu se înțelege absolut nimic; unul din miuistri chemă pe stenograful să vină înaintea băncii ministeriale; și acu se întâmplă următorul incident: din băncile stînzei extreme se scoală Kubik (unul din cei mai tineri, dar, cu o statură erculiană), și se repezește înfuriat drept înaintea lui Bánffy; se oprește tîntă, cu mâinile în buzunar, îl fixează țeapăn parcă pregătindu-se să palmuiască pe Bánffy. Toți tresar. Dar' deodată din independenți trag pe Kubik îndărăt de poalele hainei; ear' deputații majorității sîrind din bănci, alcătuesc un zid gros cu trupurile lor în jurul ministrului-president. Kubik e tînt la locul seu; se desvoaltă un dialog de cele mai grave insulte între opoziția și majoritate, toată lumea crede, că se va întâmpla bătaie generală, ba se aud și strigăte: „va curge de sigur sângele”. Kubik depărtat câțiva pași se miră de ce le e frică oamenilor și caută a se întoarce către Bánffy, zicînd că voește numai să-l asculte

dar' nu reușește, nu doar în urma forței fizice, ci cedând rugărilor, mai ales ale sorului său Horánszky.

Organul ține încă vre-o jumătate de ceas, în mijlocul căruia Peczeli, întrerupt fiind la fiecare cuvînt, cetește rescriptul regal de amânare a dietei până la 17 c. Scenele șcandaloase continuă, ear' patriotismul deputaților izbucnește în Kossuth nota...

ADEVĂRAȚII TRĂDĂTORI

Declarațiunea părintelui Voina și scrisoarea răposatului Metropolit Miron adresată către dînsul, în chestiunea actului fals relativ la școalele române din Brașov, cuprind niște indicațiuni interesante, a căror rost numai acum după înprocesuarea statului român și interpelarea din Senat a dlui Titu Maiorescu, poate fi deplin înțeles.

Metropolitul zicea în scrisoarea sa că actul (fals) pretins oficial, emanat din gremiul prim-ministrului reg. ungar, l'a comunicat părintelui Voina prin „omul său de încredere (al Metropolitului) dl Partenie Cosma, sub discrețiune”. Dar' nime n'a reflectat, cum acel „act oficial” de natură discretă îl comunică Metropolitul subalternului său prin o persoană privată și nu prin corespondența oficială? Și nu Metropolitul Miron a comis în cazul acesta cel dintăiu indiscrețiune, dînd în mâinile dlui Partenie Cosma un act oficial, care îl priva pe părintele Voina și nu pe d-sa?

Lucrul însă se explică astfel: dl Partenie Cosma, care a uneltit cu „materialul bun” în contra partidului național, s'a pus acum să uneltească în contra guvernului României, anumit în contra primului ministru dl D. A. Sturdza, căci o răsturnare de guvern produsă în România prin omenii guvernului unguresc, fără îndoială ar fi un mare succes al politicii maghiare. Eată de ce răposatul Metropolit Miron cu Partenie Cosma și agentul lor popa Voina au dat „partidului conservator din România material bun” de exploatat în contra guvernului dlui Sturdza.

Dacă nu aceasta li-a fost scopul, atunci cerem să ni-se arete ce demersuri au luat cercurile bisericești din Sibiiu: Metropolitul, consistorul ori sinodul archidiesan, sau congresul național, pe lângă guvernul maghiar, în urma ordinațiunii ministrului Trefort din anul 1875, ca să-i pună în evidență starea adevărată a lucrului și să-l convingă despre dreptul de rentă al școalelor și bisericilor române din Brașov față cu statul român?

Să se spună și să se arate când și ce fel de remonstrare sau reprezentațiune s'a făcut din partea organelor bisericești în contra acelei ordinațiuni ministeriale pentru a dovedi, că așa numita „subvențiune” a școalelor și bisericilor din Brașov

nu e subvențiune ci o datorie a statului român?

Noi știm pozitiv, că nu s'a luat nici un demers, nu s'a făcut nici o remonstrațiune.

Di Partenie Cosma atât de îngrijorat astăzi de soarta școalelor din Brașov, la 1875 era deputat în parlamentul unger, și doara și-a ridicat D-sa cuvântul, ca să apere drepturile și interesele bisericii și ale școalelor române din Brașov? Nu! Pentru că nime nu și-a dat silința să studieze natura și proveniența „subvențiunii” sau ajutorului din România, dat pe seama acelor așezăminte de cultură.

Tăcerea vinovată a metropolitului Miron a lăsat să se acrediteze în general părerea ministrului Trefort despre o subvențiune ilicită a școalelor din Brașov din partea statului român.

Eată cum se pronunță dl V. Babeș în ziarul „Albina” Nr. 20 din 1875 cu privire la ordinul ministrului Trefort și în legătură cu poziția creată prin acela gimnaziului român din Brașov:

„Buletinul oficial „B. Közlöny” în numărul său de ieri, publică o ordinațiune, dato 2 Aprilie, a ministrului August Trefort, adresată supremelor autorități ale tuturor confesiunilor, precum și tuturor municipiilor, prin care se dispune:

„deoarece guvernul ține a fi necompatibil cu independența statului nostru subvenționarea vre unui institut de cultură din patrie prin regimul sau legislațiunea culturii țării străine, din indemnul unui cas concret, se enunță în general, că institutelor confesionale de învățământ, existente în țară, precum și celor susținute de comunități, corporațiuni, reuniuni sau de privați, ori de ce specialitate și grad ar fi ele, precum de asemenea nici confesiunilor și bisericilor, nu le este permis a cere vre-o subvențiune sau spriginire materială de la state străine, și domnitorii și guvernele acelorora.

„Se adaugă în fine, că această ordinațiune s'a comunicat ministrului afacerilor externe, și se provoacă capii bisericesti și municipali, pentru de a face să fie observată cu acurateță, ear' casurile unde nu s'ar observa să le denunțe guvernului.”

„Cine nu pricepe, adaugă „Albina”, că „casul pe care îl privește de-a-dreptul este gimnaziul român din Brașov!”

„Cine nu vede clar și limpede, că se atinge uciderea acelu gimnaziu, acelu

institut de cultură națională pentru Români!”

Astfel era privită afacerea școalelor din Brașov până la 30 Aprilie anulului curent, când primul ministru al Terii-Românești dl Dimitrie A. Sturdza, cel dintău puse în Senatul României chestiunea rentei și nu a subvențiunii, ce statul român datorește bisericii și școalelor din Brașov, făcându-se singur așezătorul dreptului lor, pe care autoritățile supreme bisericesti au neglijat de a-l apăra și valida.

Di D. A. Sturdza este care a constatat că „guvernul român n'are să dea subvențiune bisericii și școalei din Brașov, ci guvernul român e dator cu o rentă acelei bisericii și acelei școale, pentru anume bunuri ce din Impregiurările timpului au fost luate și vândute de Statul român. Și chiar atunci când statul unguresc ar voi să subvenționeze școala din Brașov, guvernul român tot are datoria să dea o rentă școalei din Brașov.”

Di D. A. Sturdza este care a știut să înlătore primejdia ce amenința cu uciderea gimnaziului român din Brașov, cum se exprimă dl V. Babeș în „Albina”, — precum s'a dovedit cu acte oficiale și indiscutabile.

Chiar și numai din aceste considerațiuni e ușor de înțeles că Ungurii s'ar bucura mult să vadă pe dl D. A. Sturdza răsturnat de la guvern. În scopul acesta înconștienții agenți români ai guvernului maghiar au și pornit cea mai imorală și detestabilă campanie în contra d-sale!

Eată unde sunt cu adevărat trădătorii!

Adunările sârbești.

Până azi 24 comune bisericesti sârbești s'au alăturat la petiția celei din Novi-Sad către M. Sa. Conclusele sunt luate aproape pretutindeni cu unanimitate și însuflețire.

Afară de aceasta, partidul radical a hotărât, ca deputații congresuali ce se găsesc de el să meargă fiecare în cercul seu electoral bisericesc a da seamă despre cele petrecute și a cere îndrumare mai departe de la popor. Prima de aceste adunări s'a ținut în Ruma, în aceeași zi când și a noastră la Șiria, adică Dumineca trecută, 4 Decembrie. S'a petrecut în toată liniștea, fără cea mai mică pedecă. Afară de cei doi deputați congresuali respectivi, anume Dr. Krasoievici, vicepresidentul parti-

dului radical și preotul din loc *Molovici*, dintre inteligență au fost de față și domni Dr. Gavril și Iasa Tomici.

După cuvintele introductive, eacă cum sună rezoluția primită cu aclamațiune:

„Având în vedere, că cei-ce sunt în primul rând chemați a purta grije de afacerile noastre autonome, anume patriarhul Brankovici și comitetul congresual nu și îndeplinesc datorița, pe care le o împune organizația noastră bisericescă.

„Având în vedere, că nu întreprind pași necesari, ca să se întrunească congresul nostru bisericesc și se folosească de lipsa congresului pentru a face istoria în mod volnic și nelegal autonomia noastră; urmează încă un pasagiu cu motive privitoare la cazuri concrete de violare, apoi zice:

„Adunarea hotărăște a trimite rezoluția atât patriarhului sârbesc, precum și comitetului congresual, în care exprimă cea mai deplină neîncredere și lipsa de stimă din cauza activității lor de până acum și totdeodată îi provoacă să și facă datorița, pentru ca să nu-i ajungă blăstăm și disprețul națiunii, ducând spre peire autonomia noastră.”

Înainte de a se fi început chiar discuția, adunarea a trimis o telegramă omagială (sârbește) M. Sale din prilegiul jubileului împărătesc.

„Zastava”, apreciând la loc prim rezultat alegerii, scriște astfel:

„Putem zice, că această adunare va lăsa impresie puternică asupra tuturor celor de față, și că toții au ajuns la convingerea, că cu astfel de deputați și cu astfel de alegători autonomia noastră nu poate peri.”

NOUTAȚI

Arad, 12 Decembrie n. 1898.

Serbarea populară din prilegiul jubileului. „De Redactor! În fruntea noastră comună Vrani, poporul credincios împăratului încă a sârbat ziua de 2 Dec. st. n. când s'au împlinit 50 de ani de domnie ai Majestății Sale Imp. Francisc Iosif I. Fostii soldați au fost decorați și din prilegiul acesta ei au făcut o srbătoare și au făcut exerciții militare, de-ți era mai mare dragu să te niți la ei. În biserică s'au ținut slujbe d-zeești pentru că Cel prea înalt să i aline durerile și fericite zile să-i dăruiască bunului nostru Domnitor. Decorațiile au fost împărțite în cancelaria notarială și cei decorați cu fală poartă medaliile capătate pentru slujba ce-au făcut-o țării și Impăratului.

Gheorghe Munteanu.

Recurs respins. Curia din Pesta a respins recursul dlor învățatori Avram Giurgiu și Andreiu Russu, cari au fost pedepsiți de către tribunalul din Tîrgul-Murșului cu câte 100 fl., fiind că cu prilegiul deprinde-

rilor de arme ar fi „ațtă” împotriva națiunii maghiare, prin — cântecile ce le-a cântat. Tabla a ridicat pedeapsa la încă 14 zile arest, ear' Curia a întărit osânda cârpită a tablei. Bravii învățatori în curând își vor lăcepe pedeapsa.

Constituirea „României june” s'a făcut astfel: presid., med. Marin Sturza; vic-pres. forest. Aurelian Furcan, secret. I jurist Mihai Popovici; secret. II jur. Bogdan cav. de Pruncul; cassar: med. Nicolae Dracinschi; controlor: tehnic Eugen Muntean; bibliotecar: med. Ricard Linche; econ. med. Iliu Ganea. Comisiunea literară: med. M. Sturdza; jur. Guilem Șorban; jur. Mihai Popovici; med. N. Dracinschi; jur. N. Carabioschi. Comisiune revizătoare. med. Alexandru Crăciunescu; techn. Traian Păscuț; forest. Arcadie Procopovici

Iară bani prădați. Fabrica de hârtie de împachetat de aici din Arad a plecat și ea pe urmele bancii „Első Aradi Pölgári Takarékpénztár”. Nici o plată nu mai poate face, ceea-ce va aduce însemnate pagube economilor din Arad și jur. Proprietarul fabricii care totodată e și director la o altă bancă jidano-maghiară din Arad, s'a dus la ministru ca să ceară bani, să-și scape fabrica de bancrot. Statul i-a dat până acum 20 000 fl. lată pe ce se prădează banii țării.

Alegerea de învățatori în Jebel. Duminecă în 22 Noembrie st. v. a. c. am avut aici, alegerea de învățatori la școala cea nouă mică. Competenți au fost trei; alegătorii au votat 320, dintre cari 167 au votat pentru învățatorul substituit în Vucova. S'a declarat deci de ales Nicolae Danciu. Alegerea a decurs în ordine esemplară.

G. P.

Un brav oficer român. Damaschin Roman, loc. la Reg. 76 de infanterie a repusat în ziua de 2 Decembrie, după o lungă suferință. El era frato cu regretatul Ion Roman, cel osândit în procesul Replicii, un caracter nobil și Român bun. Fie-i memorie eternă!

Să poftescă! Di David Voniga drept răspuns la notița ce am publicat despre „operatul” seu „anti spiritist”, ne trimite o intiminare scurtă, dar' cu atât mai dură. Vrea să dovedească zicala că „stăruie omul!” Fiind că dl David Voniga nu se mulțumește numai cu atâta, ci are informațiuni pozitive că: de oare-ce bună pe dl V. Mangra de autor al notiței în

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

ILUSIE

(Urmare și fine.)

Număru doi: O ființă grațioasă cu ochi galceși — intitulată Paula. Fără nici o cruce.

„Resfoește mai departe!”

„Va să zică, aici nu'i comentariu! Ei, fie deci cum vrei. Numărul trei. Camila, 1870—1872, 15 Martie, opt oare seara. Oh! Pacienta aceasta se pare c'a murit repentin. Pagubă de această Camilă cu ochii cei înțelepți și obraji rumeni ca fraga!”

„Ah, da, Camila! Imi aduc bine aminte. Doi ani fu idolul inimii mele! Ziua o urmăriam pe stradă, ear' seara luam *posto* la fereastra ei ca un trubadur.”

„Și ce s'a întâmplat la 6 Martie, 1872, 8 oare seara, de s'a rupt atât de instantaneu firul romanului?”

„Nefericirea, că'i făcui cunoștință. Îndecurs de o jumătate de ceas știui ce se a scunde după fruntea acea de filosof. Descoperii toate idealele ei: un locotenent, de se poate nobil; o — loje parter la operă, unde se și valideze toaletele; un echipaj mai elegant decât al prietenei sale Natalia — și încă o multime de asemeni lucruri importante.”

„Hai să vedem mai departe. O domnișoară în costum elegant de bal — iarăși

„Paula” intitulată. Ah, nu cumva greșesc? Nu'i tot Paula de mai înainte, căreia de atunci, i-a împrumutat D-zeu picioare mai lungi, ear' croitorul rochii mai lungi?”

„Da, e tocmai aceeași.”

„Ei, o mie de draci; aici apare încă odată și încă la brațul unui bărbat! Cine'i acest cavalier de servicii, care o ține atât de strâns la braț?”

„Bărbatul ei.”

„El are un exterior simpatic.”

„Asta n'o pot admite. De sigur un om prea neînsemnat pentru o așa ființă divină.”

„Divin este un epitet de laudă de primul rang. Trebuie să mărturisesc: eu în locul acestui domn bărbat aș fi gelos pe un adorator atât de înfocat al femeii mele. Relațiunile tale cu această Paulă devin tot mai enigmatice.”

Nicu făcu un gest de nerăbdare.

„Ei lasă că tac acum. Să întorcem foaia! Cine-i această iazmă în costum destul de original, dar' care n'ajunge s'o acopere deplin? Lolo se chiamă. Lângă crucia obicinuită e notat timpul serviciului: 24 April de la 10—12 oare. Durata serviciului la nici un cas n'a fost lungă.”

„Vei afla de prea natural, după-ce vei ști, că această Lolo de binecuvântată memorie, era în serviciu de baletistă în primul cadrul și că ora notată —

„Ear' cele două damicele de pe următoarele două foi, — judecând după aceeași

unui formă, — au fost soațele de serviciu a le Lolei?”

„Lasă se ved — a da — se poate că așa a fost.”

„Uite numai, uite, pe aci mai trece încă odată Paula pe scenă, — cu doi copii de mână.”

„Nu'i așa, o păreche de copii drăguți — ca tăiați din fața mamei lor!”

Buzele lui Ionel fură cuprinse de un zimbet ironic. „Și aici aceeași Paulă, de astă dată alături de ulei ființe masculine suis generis.”

„Bărbatul ei.”

„Cum, soțul ei? Acest domn se pare că în cursul timpului a scăzut cu două capete. Avut a ea așa o influință apăsătoare asupra lui?”

„Glumă proastă! Doar asta'i al doilea bărbat al ei; pe cel dintăiu l'a pierdut sermana de ea.”

„De neînțeles! Să lași tu pe un al doilea bărbat să te ia pe din'ainte? Nui-ai putut împlânta o sabie în corp!”

„Doar n'am pășit nici când ca pețitor.”

„Și cei mai frapant în tot lucrul, că nici acum nu zăresc omioasa de cruce lângă Paula asta. Dar' ce a putut greși Melania aceasta cu plete negre și cu fața cea împoast de clasică deja după un an de slujbă? Asta are niște ochi, ce chiar și pentru un filistru ca mine ar putea se fie periculoși!”

„Și pentru mine deveniră periculoși, dar'

după un an trecui și peste aste. În decursul unui întreg sezon cercetai fiecare băl, fiecare circ și teatru, unde numai speram de a o întâlni, că era frumoasă, drăguță, ba în parte chiar și de spirit. Dar' deodată cu amuțirea ultimului vals din acel carnaval, încetă și convenirea noastră.

„Față de o damă, pentru care te-ai opinit cu toată forța în decursul unui sezon, te afli, de obicei în sezonul al doilea în oarecare perplexitate, dacă n'ai de gând s'o compromiți, sau s'o iai de soție. Pentru prima imi era prea scumpă, pentru cel din urmă imi devenise deja prea indiferentă. O cunoșteam deja prea bine.”

„Fie-i țărta ușoară! Să resfoim mai departe. Aici ved o păreche de dudui, la care crucele imi apar atât de potrivite, încât nici nu mă mai interesez de cauza morții. Ear' aici, pe fața ultimă, se presintă pentru a nenumărata oară misterul; Paula cu o copilă de mână. Se pare că iubirea de mamă a Sarei — pardon! — Paulei tale e nesfârșită.”

„Sarcasmul tău n'are noimă. Asta nu'i fata ei, ci nepoata. Mărturisesc însă franc, nu'i ea încă tor superbă?”

„Scuză, frățioare; bunicile reclamă de comun venerație și nu îndrăgostire.”

„Bunică n'coaci, bunică n'colo! Pentru mine nu există această dignitate. Puținele sbărcituri ale feței abia se observă. Nu'i ea viguroasă, fermecătoare, grațioasă? Nu'

...a amenințat că se va răzbuna asupra d-lui V. Mangra, pe care azi noapte și l-a pândit. — Ținem să declarăm următoarele: Dl V. Mangra este absolut străin și publicarea acestei notițe, pentru care reacția noastră ia deplină răspundere. Ear' d-l David „anti-spiritistul“ insistă a-și satisface în chipul cum amenință, care decât să încerce și sigur va fi...
...satisfăcut!

Apel. Subscripții în numele despărțământului „Indol“ a reuniunii învățătorilor gr. cat. din Arhidieceasa gr. cat. de Alba-Iulia și țigăraș ne luăm libertate a apela la bucuria P. T. public iubitor de luminarea și cultivarea poporului român, spre a ajuta biblioteca reuniunii învățătorilor ce s-a înființat în centrul despărțământului, cu cărți, foi și reviste, ear numele P. T. donatori se va publica pe cale ziaristică.

P. T. donatori sunt rugați a trimite cărțile la adresa: Nonic Rusu învățător în Măgura (p. u.: Alsó-Jára) comitatul Turda-Arieaș.

Vasilie Muntean
pres. desp.
Nonic Rusu,
notarul desp.

Advocați suspendați. Advocații Unguri Szilágyi Károly din Teava, Nagy Miklós din Gherla și Szigethy Miklós din Ciachi-Gărbău au fost suspendați pe cale disciplinară pe un răstimp de două luni. Spre pînă acelor, care și acum, când avem destul și buni advocați Români, să duc la noi străini.

Intrunire agricolă. De lângă Sibiu primim următoarele: În comuna noastră Jura-mare s'a făcut comasarea hotarului, drept ce noi economii siliți suntem acum pe lucrăm pământul în mod mai rațional ca până aci. Cum însă noi la altfel de lucrare, de cum e cea din moși și strămoși, nu ne pricepem, ne-am rugat de comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului“ — să se dea în ajutor. Astfel Duminecă, la 4 Decembrie n. a. c. s'a prezentat în comuna noastră la o întrunire agricolă dl Dem. Comșa, președintele și Vic. Tordășianu, secretarul numitului comitet, dl pres. Comșa, dibacu economist teoretic și practic, prin cuvîntarea sa plină de învățături și de înțelegere, ne-a adus pe calea adevărului. Ca lucrul să nu se sfîrșească cu ceea zi, ci se putem încopcia și pentru viitorime viața noastră cu cea a Reuniunii noastre agricole, la indemnul domnilor pomeniți, am pus temelie și la o tovărășie agricolă, la care de preșident s'a ales dl Nic Oprea, capelanul nostru luminat; de casar secretar dl Dumitru Băla, inv. pens.; de inspector de mașini epitropul nostru harnicul Toma Ciupea și încă doi membri în direcție. La supraveghiere am pus de preșident pe Vasilie Munteaș, bun vorbitor în sfaturile noastre. Tovărășia are să-și procure, ca lucruri, de cari avem mai multă lipsă și pe cari până aci le luam cu acumpă arădă de la Sași: o grăpă de mușchii o mașină de semănat trifoiu și o

ea încă o statură admirabilă, nu privească ochii ei răpitori tot cu aceeași radiare și căldură în largul lumii?”

„E curios, la toată întâmplarea, prietene dragă toată pasiunea ta atât de tenace, scoți la iveală tot numai superioritatea esteriorului acestei dame. Doresc să știu în fine mai multe, cum se face ea în societate, în conversație? E deșteaptă, de spirit?”

„Asta n'o știu.”

„Ei, una ca asta! Sper c'ai convenit cu ea?”

„Nu — nici când.”

„Curios! N'ai aflat tu ocazie în atâtea deceni de a conveni cu dînsa?”

„Ocașuni? De o sută și una de ori; dar le-am ocolit cu stăruință.”

„Și pentru ce?”

„Pentru-că — pentru-că țin morții și la iluziile mele. În decursul petrecerii mele îndelungate pe pământ am adorat o mulțime de ființe feminine; rînd pe rînd le-am făcut la toate cunoștință și cunoscându-le mai de aproape mi au devenit indifferente — iluzia s'a stins.

„Cu Paula însă n'am vorbit nici odată și nici nu vre u se'i vorbesc; pentru-că așa voi să mi duc măcar o singură iluzie cu mine în mormânt.”

Trad. de Iulie.

greblă de strîns fînul. Se poate ca cu vreme să alcătuim o cassă de păstrare sătească. O mică întrebare: ce zice la toate aceste cantori nostri Nic. Coman?
Un șurean-mic.

O copilă română (orfană, ori șormană), harnică, credincioasă și cu purtare bună, de 14—16 ani se cearcă pentru serviciu pe lângă internațiune întreagă și 40 fl. v. a. pe an, spre împlinirea lucrurilor mai ușoare de casă. Bani de cale capătă îndată! Adresa: Victor Russu, profesor Losoucz (com. Neograd.)

Cele mai vechi orașe din lume. Orașul de căpetenie al Chinei, Pekingul s'a înființat acum opt mii de ani; se înțelege, că de atunci casele lui s'au reînnoit mereu regulat, dar hărțile vechi dovedesc, că așa e de vechiu. — Ierusalimul era deja oraș pe timpul lui Avram, așa dar' e vechiu cam 4000 ani. Atena, cel mai mare și mai frumos oraș al Grecilor de odinioară își trage începutul din anul 1000 înainte de nașterea lui Christos, astfel că el este cel mai vechiu oraș din Europa. După el vine Roma, care fusese zidită în anul 753 înainte de Christos. Tanger, din țara Marocco, în Africa, are vîrstă de 2700 ani, ear' orașul francez de pe mare, Marseilles își socotește bătrînețea cu 2497 ani. Și cu toate acestea tot numai Romei i-s'a dat porecla „oraș veșnic“. Purcuzînd și noi Români d'acolo doar' și noi vom trăi mai mult de cât celelalte neamuri.

Revista Economică. Aflăm că Delegațiunea de 5. esmisă de conferința directorilor de bancă, ținută la 25 și 26 Iunie a. c. s'a întrunit în Sibiu la 27 Nov. a. c., și a decis, ca cu începere de la anul nou 1899, să se înființeze un organ publicistic intitulat „Revista Economică, organ pentru societăți financiare și comerciale.“ Direcțiunea acestei reviste a fost încredințată secretarului Delegațiunii, dlui Dr. Corneliu Diaconovich. Revista se va publica în fascicule lunare, formatul „Transilvaniei“, în estensiune de 40 pag. do fie care număr, și va cuprinde articole de politică financiară, studii de administrație și de manipulație tehnică financiară, se va ocupa cu chestiuni comerciale, agricole și industriale, cu mersul lucrării întîistatelor noastre financiare și comerciale, cu învățămîntul literatură noastră economică, și va da o deosebită atențiune și legislațiunii și jurisdicțiunii de interes economic; în fine va publica cursurile de burasă, sortările, anunțurile societăților noastre economice, etc. Astfel „Revista Economică“ va fi chemată a suplini o lacună mare în viața noastră economică, și va avea să fie un călăuz și sfetnic atât al instituțiilor noastre economice, cât și preste tot al cercurilor ce se ocupa cu diferitele ramuri ale economiei. „Revista Economică“ s'a pus pe baza pricipiului cu totul nou în literatura noastră publicistică, că va răzmuera toate articolele ce le va publica și astfel va putea conta la concursul unui cerc întins de puteri competente. Prețul de prenumărare s'a stabilit în suma de fl 5. pe an. Numărul de probă va apăre cu finea anului curent.

Lege împotriva cântecelor obscene. Ministrul de justiție din Elveția a prezentat Camerei un proiect de lege, în înțelesul căruia aceia care cântă cântece obscene în auzul copiilor de sub 16 ani se pedepșesc cu 100—1000 fl. O astfel de lege ar fi potrivită și pentru Ungaria, unde artiștii de contrabandă Maghiari și Ovrei nu se sfîșe a cânta cele mai obscene cântece și încă în locurile publice.

Se plîng Ovrei. Membrii consistorului central ovreoso din Algir s'au plîns la ministrul francez, că nu se mai simt în siguranță și au cerut să-i ia sub ocrotire căci poporul li alungă cu câinii din sate. Agitațiunile dreyfussiste se vede, că deschid și ochii Francezilor și încep a-i tracta pe Jidani așa după cum merită.

Urmările șovinismului. Muncitorul Korodi János din Budapesta atăta a batjocorit naționalitatea germană a cunoscutului său Krakauer, până ce aceasta pierzîndu-și răbdarea, a junghiat pe naționalistul Ungur. Iată unde s'a ajuns în urma necurmatelor ațîțări săvîrșite de foile ovreo maghiare.

Mișcări în Macedonia. În urma deselor apeluri revoluționare Albanezii din Macedonia încep a se mișca și după cum se telegrafiază unei foi din Viena, e mare temere că la primăvară va izbucni revoluție în întreaga Macedonia.

Statistica Europei. Întreagă Europa are 366.425.790 locuitori, cari în timp de pace susțin 2.408.544 soldați, ear' în timp de războiu 21.504.257 soldați. Acest număr enorm de soldați consumă anual 5 miliarde și 303 milioane de franci. Pe lângă aceasta apoi datorile tuturor statelor din Europa se urcă la suma de 116 miliarde și 600 milioane franci, adică 320 franci la un locuitor. Mai multă datorie are Portugalia, unde pe fiecare locuitor vin 794 franci. În Austro-Ungaria vin pe un locuitor 364 franci din datoria statului.

Invenție senzațională. Vestitul electrician Tesla (sârb din Ungaria), care trăește în New York și a surprins lumea deja cu mai multe invențiuni, acuma vine de uimește cu cea mai nouă, anume, că ori-ce, putere electrică poate fi transportată la ori cât de mare distanță fără nici un aparat de transmitere, ce mijlocire. „New-York-Herald“, decriind invenția adăogă, că Tesla a declarat reporterului său, că el va lifera expoziției din Paris de la 1900 întreagă puterea electrică din cascadele Niagarei fără a întrebuița sîrmă ori vr'un alt electro-duct.

Unde a fost raiul? Acum două săptămîni a pornit din orașul Aden în Africa o expediție a învățătorilor, avînd gînd a căuta și a găsi cumva locul, unde a stat odată grădina aceea, pe care Sfînta Scriptură o numește raiu. În fruntea expediției este cunoscutul călător Setton Karr, Englez. Înainte de toate se duc în țara Somali, tot în Africa, unde acuma locuiesc oameni din cei mai săbatici de înapoiți, căci acolo s'au găsit deja mai multe lucruri rămășițe, cari dovedesc, că în locurile acelea au trăit odată oameni înaintați. Se crede că acolo a fost odată raiul. Când vom afla ceva despre rezultatul cercetărilor, vom împărtăși cetitorilor.

Din Ictar ni-se scie că preoteasa Elena, soția neconsolabilului preot Romul Secoșan, a răposat după o căsătorie fericită de 28 ani și în etate abia de 48 de ani. Trei sunt fii, pe cari moartea i-a făcut fără mamă. Lucian — acum de curînt hironitul preot în T-Cubiș; și învățătorii: Pava din Belinți, Faur din Chișeteu și Gherga din Topoloveț. La fine: părintele L. Șepeșan a rostit o cuvîntare bine meritată și adunc simțită prin care multe lacrimi s'au stors, dar' și mîngăiere au dat celor cu durere. Nu mai puțin au contribuit la ridicarea solemnității actului și bravul cor vocal din Ictar și mai bravul seu dirigent Amandia, învățător în Ictar.

Răposatei să-i fie țîrta ușoară! N.

A apărut: „A fugit!“ Polca francaise pentru piano de Sext Camil Negrea.

Venitul curat e destinat pentru augmentarea fundațiunii „Leontina F. Negruțiu“, a cărei menire este: provederea cu cărți și recuisite de școală a elevelor române mai sărace și mai vrednice prin purtare și progres, cari frecventează școala de fete române din Blaș. Prețul unui exemplar: 25 cr. = 50 bani.

Se poate procura trimițînd înainte prețul plus 5 cr. = 10 bani pentru porto, de la: Tipografia Seminarului gr. cat. Blaș, (Balázsfalva.)

Se află de vînzare următoarele colecțiuni de ziare și scrieri-periodice:

1) „Tribuna“ de pe anii 1884—1895, legată în 12 tomuri.

2) „Transilvania“, organul „Asociațiunii p. lit. rom. etc. de pe anii 1863—1878, legată în 5 tomuri.

3) „Convorbiri Literare“, de pe anii 1878/9—1885/6 legate în 8 tomuri.

Unde? se spune la administrația ziarului.

Dr. Sterie N. Ciureu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Loc deschis.

Daruri pentru „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“.

Mulțumită publică.

Stimabila d-nă Sofia Cosmutza n. Bechnitz, la dorința expresă a mult regretatului Ioan Bechnitz, ni-a îmbogățit biblioteca cu peste 70 opuri aproape toate frumos compactate și în valoare de mai multe zeci de florini, între cari „Familia“ pe anii 1865 1871; „Vatra“ 23 numeri; „Almanachul literar și ilustrat“ pro 1886 și 1887; „Cuvînte sufletești“ de Carmen Sylva; „Despre cultura și literatura română în secolul al 19 lea“ de I. Bianu, I. Ghica; „Scrisori către V. Alexandri“ și „Amintiri din pribegia după 1848“, nouă scrisori către același; „Balade și Idile“ de C. Coșbuc; „Archiepiscopul și Metropolitan Andreiu bar. de Șaguna“ de N. Popea, „Unz're Zeit“, „Deutsche Revue der Gegenwart“ pro 1865 1866; „Rumänische Skizen“ de M. Kremnitz etc., apoi icoana „Biserica episcopală de la Curtea de Argeș“ cum și portretul lui A. Murășanu în cadre. Amintim, că biblioteca stă la dispoziția membrilor, cari solvesc taxa de 2 cr. pe săptămîna pentru folosirea câte unei cărți.

Exprimăm sincerele mulțumite tuturor acelor, ce în mod atât de eclatant își arată dragostea pentru deșteptarea și înaintarea clasei noastre mijlocii.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ ținută la 2 Nov. n. 1898.

Vict. Tordășianu,
presid.

G. Poponea,
notar

LA

ABONAMENT LUNAR

pe luna Decembrie 1898

cu prețurile din capul foii invită

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

ULTIME ȘTIRI

Prigoniri.

În ultimul număr al seu, de la 10 c., „Národní Noviny“ anunță plecarea redactorului seu șef Ambroz Pietor la temnița din Vaț, unde are să și facă osîndă de 8 luni, începînd de azi, 12 c., laolaltă cu colaboratorul seu poetul slovac Jiak, care stă acolo din Maiu și are să petreacă încă 5 luni.

Organul Slovacilor, avînd a plăti până la 10.000 florini în cele 7 procese de presă, ce le are în acești bin urmă doi ani, prevestește că va trebui să apară numai 3 numeri pe septemăna, în loc de 6; anume cum era până la anul 1896.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Rusu Sirianu.

Bibliografie

Gramatica română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad, 1898. Editura autorului. Prețul: 60 cr. v. a. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului“.

*

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

*

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“, Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“, Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până a 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. Gramatica română pentru școalele primare, de profesorul Ioan Petran. Partea I. Propozițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Albina revistă enciclopedică populară, a apărut Nr. 9 cu următorul bogat sumar: Dr. N. Manolescu, Pielea omului. — Dem. Măntăle, Români, Imprățișia meseriile și comercial. — N. Bibiri, Ajutorarea copiilor săracii — V. S. Moga, Lipsa ploilor și iripațiunile. — V. G. Pop, O noapte de beție. I. Th. Popovici, Serisori dela un săteanl Ma examen. — Radu, Aerul. — Parochul P. Cunescu, O serbare. — La ce poate servi pânza de pașang. — R., Rinoceru Cum se păzesc caii de răceală. — Mulțumiri. — Răspunsuri la întrebările din Nr. 4. Intâmplările săptămânei — Informațiuni — O dramă în fundul mării. — Mersul trenurilor. — Poșta redacției. — Prețul cerealelor.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipiez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși l-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4 1/2 și 5%
pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de împrumut pe imobile și moșii 220 12—56

Szücs F. Vilmos

ARAD, Fânt Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian
cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

✱